

MAGNIFICIS AC
PRÆCLARIS VIRIS INCLYTÆ BER-
NATVM REIPUBLICÆ CONSVLIBVS AC
Senatoribus, Dominis suis plurimū
obseruandis,

WOLFGANGVS MUSCVLVS
veram ac perpetuam salutem optat
in Domino.

A V D illibenter illis assentior, viri ornatissimi
ac magnificientissimi, quibus recta ratio ne-
cessitatis loco habetur. Horum enim, qui ve-
ra sunt sapientia imbuti, sic est comparatus a-
nimus, ut non solum stultitiae, sed & manife-
stæ iniquitati deputent, si quid vel contra, vel
non secundum manifestam gerendæ rei ra-
tionem fiat. Quarene rectæ rationis obseruantiam neglexisse
videar, necessarium arbitratus sum, vt in Operis huius nuncupa-
tione, primum quid excellentiæ vestræ debeam, deinde quid
personam meam deceat, mecum ipse expenderem. Diffiteri nec
possum, ne debedo, maiorem horum Cōmentariorum partem
merito Augustanæ deberi ecclesiæ, quam haud præter rationem
in Domino amantissimè complector. Nam in illa sunt nata, que
inde ab initio Psalterij, ad Psalmum usq; centesimum quartum,
per gratiam Domini lucubrauimus. Verùm quoniam sic est di-
uinæ Prudentiæ visum, ut propter Metaxycam illam non bene
consultam doctrinam, ab ecclesia Augustana discederem, atque
ita ad sacrarum Scripturarum professionem à vobis aliquantò
post vocatus, liberè, quæ illic impedita fuerant, hic apud vos ad
finem usque prosequi possem: ipsa me res admonet, ut propter
istam absoluendi Operis copiam, quam mihi vestra contulit li-
beralitas, quicquid illius est, id totum excellentiæ vestræ nuncu-
pem. Sic expostulat etiam personæ meæ decorum, ut hac qua-
licunq; occasione, animi mei gratitudinem erga Rempublicam
& Eccle-